

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning

1. Forslaget til folketingsbeslutning fremsættes for at gøre det muligt at regeringen på Danmarks vegne kan ratificere rådsafgørelse af 7. maj 1985 om Fællesskabets ordning med egne indtægter.

Rådets afgørelse træder først i kraft, når medlemslandene har tilendebragt deres ratifikationsprocedurer i forbindelse med traktaterne om Portugals og Spaniens tiltrædelse af Fællesskaberne, med mindre Rådet med enstemmighed måtte træffe en anden beslutning. Rådsafgørelsen får dog virkning fra 1. januar 1986.

2. I henhold til den gældende Rådsafgørelse af 21. april 1970 om udskiftning af medlemslandenes finansielle bidrag med Fællesskabets egne indtægter bestemmes, at fra og med 1975 skal forskellen mellem de overførte told- og landbrugsafgifter og budgettets samlede størrelse dækkes ved indbetaling fra medlemslandene af en andel af det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgift. Overgrænsen for denne andel fastsættes til 1 pct. af merværdigrundlaget – betegnet 1 pct. momsloftet.

Fællesskabernes videre udvikling af nye aktiviteter og den forestående udvidelse med Portugal og Spanien medførte, at det allerede i 1983 blev klart, at der ville være behov for en forhøjelse af momsloftet. Kommissionen fremlagde i februar 1983 en grøn bog om EF's fremtidige finansiering, der blev indledningen til omfattende forhandlinger, som yderligere kompliceredes af, at Storbritannien kædede sin accept af en forhøjelse af momsloftet sammen med sit krav om en mere varig løsning af det såkaldte britiske budgetproblem.

Det lykkedes først på mødet i Det europæiske Råd den 25.-26. juni 1984 i Fontainebleau at nå til principiel enighed om de to spørgsmål.

Enigheden indebar, at overgrænsen for indbetaling af medlemslandenes andel af det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgift fra 1. januar 1986 skulle forhøjes til 1,4 pct. Der blev endvidere åbnet mulighed for en senere beslutning om yderligere forhøjelse til 1,6 pct. pr. 1. januar 1988.

For så vidt angik det britiske budgetproblem medførte enigheden, at der for 1984 skulle overføres et engangsbeløb til Storbritannien på 1.000 mio

ECU. De efterfølgende år skulle der overføres 66 pct. af det beløb, som udgør forskellen mellem den britiske momsandel og den britiske andel af de samlede udbetalinger fra budgettet. Udgiften herved skulle afholdes af de øvrige medlemslande i forhold til deres almindelige momsandel, idet dog Forbundsrepublikken Tyskland kun skulle svare $\frac{2}{3}$ af sin momsandel.

Endelig blev det bestemt, at når den nye finansieringsramme på 1,4 pct. af momsgrundlaget ikke længere måtte være tilstrækkelig til finansiering af Fællesskabets aktiviteter, skulle Kommissionen fremlægge en rapport herom. Rapporten skulle ligeledes omfatte det britiske budgetproblem samt den budgetdisciplin, som det i medfør af Det europæiske Råds konklusioner samtidig blev besluttet at indføre. Rådet skulle herefter undersøge spørgsmålet under et og træffe de nødvendige beslutninger. Herved sammenkoblede varigheden for løsningen af det britiske budgetproblem med varigheden for de nye egne indtægter.

Til udmøntning af denne enighed fremsatte Kommissionen den 10. juli 1984 forslag til ny rådsafgørelse om Fællesskabets ordning med egne indtægter, som dog ikke omhandler budgetdisciplin. Et endeligt forslag tiltrådtes af Rådet den 7. maj 1985. For Danmarks vedkommende blev ikrafttrædelsen af rådsafgørelsen gjort betinget af folketingets samtykke til ratifikation.

Folketingets markedsudvalg er løbende holdt underrettet i sagen.

3. Retligt er rådsafgørelsen af 7. maj 1985 opbygget på samme måde som rådsafgørelsen af 21. april 1970, som den træder i stedet for. Indholdsmæssigt fastholder den det nuværende system med egne indtægter. Der bliver således ikke tale om, at EF tillægges nye former for egne indtægter. Den væsentligste forskel udover forhøjelsen af momsloftet er, at den tilvejebragte enighed om det britiske budgetproblem nu udmøntes retligt i rådsafgørelsen om Fællesskabets ordning med egne indtægter (art. 3). Det indebærer, at der i realiteten bliver tale om tre forskellige opkrævningsssatser for merværdi i Fællesskabet.